SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 21. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 2, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 2-го ЛЮТОГО 1994. Ч. 21. РІК CI.

ПРЕЗИДЕНТОМ КРИМУ СТАВ Ю. МЄШКОВ

Симферопіль (УНІАР). — Тут у неділю, 30-го січня, відбувся другий тур виборів президента автономної Республіки Крим. За попередніми даними Виборчого комітету Криму і штабу Республіканської партії Криму та бльоку „Росія", тобто, бльоку партій, що об'єдналися навколо Ю. Мєшкова, у Симферополі, Севастополі, Бахчисараї, Керчі, Євпаторії, Алушті, Ялті за Мєшкова проголосувало в середньому 73.5 відсотків виборців, а за Миколу Багрова — 21.5 відс. виборців.

У деяких сільських районах, як, наприклад, Бахчисарайському та Червоногвардійському, співвідношення голосів було 2 до 1 на користь М. Багрова. Зате в деяких дільницях Симферополя і Севастополя Мєшков отримав голосів в 11 разів більше, ніж Багров. У трьох округах Бахчисарайського району, де мешкають кримські татари, співвідношення голосів було таке: за Мєшкова 515, за Багрова 401; за Мєшкова 570, за Багрова — 435; за Мєшкова 598, за Багрова — 130. Ці результати свідчать, що вибори відбулися і президента — обрано.

У штабі Російського руху Криму Ю. Мєшков у другій половині дня провів пресову конференцію, на якій заявив, що наступним кроком у Криму відбудеться референдум за незалежну Республіку Крим у союзі з іншими державами.

У Криму також почалося висунення претендентів ка кандидатів у народні депутати Криму. Щодо виборів у парлямент України, то лише у 15 виборчих округах Криму висунено більше, ніж одного претерндента, а в решті округ висунено по одному.

І. Дем'янюк потребує громадського адвоката

Клівленд. — У п'ятницю, 28-го січня, Іван Дем'янюк заявив перед федеральним судею, що він не є спроможний найняти адвоката для своєї оборони проти намагань Уряду ЗСА його депортувати. І. Дем'янюк, якого минулого літа Ізраїльський суд звільнив від оскарження у воєнних злочинах, сказав судді Окружного Суду, Франкові Баттісті, що він потребує судом призначеного безплатного адвоката. Суддя Ф. Баттісті дозволив І. Дем'янюкові до 4-го лютого представити йому листу потенціяльних адвокатів.

Хоча І. Дем'янюк був звільнений від вище згаданих оскаржень судом ізраїля та минулого вересня повернувся до ЗСА, від того часу Уряд ЗСА намагається його видалити з країни, мабуть базуючись на твердженнях тих, які постійно твердять, що, хоча І. Дем'янюк не є Іваном Ґрозним, є докази, що він був у таборах, де вишколювали вартових і працював у цьому званні у німецьких концентраційних таборах.

ВИСВІТЛЕННЯ ФІЛЬМУ ПРО ГОЛОД В НЮАРКУ

Нюарк, Н. Дж. — Пластовий курінь „Спартанки" влаштовує висвітлення фільму „Голод—33" режисури Олеся Янчука, який буде присутній. Висвітлення відбудеться тут у неділю, 6-го лютого, о год. 1-ій по полудні в авдиторії школи св. Івана Хрестителя, Сендфорд аве. Вступ — 5 дол. За дальшими інформаціями слід звертатися на число (908) 906-9591.

В АМЕРИЦІ

ПОСАДНИК НЮ ЙОРКУ Рудолф Джіліяні виступив у суботу, 29-го січня, у Новій школі соціяльних дослідів. Його запросила туди нюйоркська організація боротьби за права бездомних. Посадник пропагував таку точку зору на проблему бездомних: він не має наміру стригти всіх під один гребінець, бо до кожного знедоленого потрібний індивідуальний підхід. Радикальна частина цієї організації не вірить в особливу гуманність нового посадника і намагалася влаштувати йому обструкцію. Перед входом в школу його зустріли вигуками „Ми ще потанцюємо на твоїй могилі!" Всередині школи з 15 осіб демонстративно повернулися до посадника спиною, як тільки він вийшов до зібраних. Але в цілому публіка прийняла посадника доброзичливо і неодноразово перивала його виступи оплесками.

ВІДОМИЙ ПОЛІТИЧНИЙ консультант Ед Роллінс, спеціяліст з блискуче виграних передвиборчих кампаній, які привели до перемоги президента Роналда Реґена у перевиборах 1984 року і нинішнього губернатора Ню Джерзі Крістін Тодд-Вітмен, очолив кампанію Джозефа Ваткінса. Він буде боротися за місце в Сенаті від Пенсильванії. 40-річний негр Дж. Ваткінс, який консультує промисловців і проповідує в одній з баптистських церков, сказав, що зупинив свій вибір на Е. Роллінсі, взявши до уваги його багатий досвід у цій справі. Дж. Ваткінс працював в апараті сен. Дена Квейла, згодом віцепрезидента ЗСА, а потім заступав директора зв'язків з пресою в Адміністрації Джорджа Буша. Місяць тому Ваткінс звернувся до Роллінса з пропозицією очолити його передвиборчу кампанію. Дж. Роллінс погодився.

У ЧЕТВЕР, 27-ГО СІЧНЯ, Сенат 62 голосами проти 38 рекомендував президентонові Клінтонові скасувати ембарґо на торгівлю з В'єтнамом. Сенат рекомендував Президентові також скасувати ембарґо не раніше, ніж В'єтнам передасть З'єднаним Стейтам „повний звіт про справи пропалих безвісти" американців під час війни в Індокитаї. Закон дозволяє Президентові не прислухуватися до думки Сенату, але якщо Президент має намір скасувати ембарґо, то підтримка Сенату буде сприяти цьому. Серед тих, які проголосували за скасування ембарґо, — сенатор-демократ Джан Керрі, який воюва у В'єтнамі, і сенатор-республіканець Джан МекЕйн, який просидів шість років у полоні в'єтнамських комуністів. Однак сенатор-республіканець Роберт Смит, який воював у В'єтнамі, виступив проти скасування ембарґо, сказав, що тоді родини пропалих безвісти втратять можливість вимагати від уряду В'єтнаму співробітництва в пошуках їх близьких. За даними Департаменту оборони, 2,238 американців все ще вважаються пропалими безвісти. Понад 1,600 пропали у В'єтнамі, решта — в Камбоджі і Ляосі.

АМЕРИКАНСЬКІ ДЕЛЕҐАЦІЇ ВІДВІДАЛИ УКРАЇНУ

Київ (Р. Руденко). — В січні протягом останнього тижня Україну відвідали дві делеґації американських підприємців і фахівців з різних галузей діяльности. У середу, 26-го січня, перший заступник голови Верховної Ради України Василь Дурдинець зустрівся з групою підприємців, які працюють над проєктом під назвою „Ісая". Роберт Ферґусон, Вілліям Велч, Лоріна Дода та Джан Гонекемп розповіли у Верховній Раді про своє бачення можливостей ефективного використання плутонію з українських ракет на атомних електростанціях ЗСА та Росії, та можливі варіянти компенсати України за виділені з ракет ядерні речовини. Американці продемонстрували готовість до конкретної співпраці в цьому напрямку.

У п'ятницю, 28-го січня, В. Дурдинець зустрівся з делеґацією американських експертів програми „Верховенство права".

Мета програми — налагодження співпраці з державними та громадськими організаціями для вдосконалення правної системи та правних установ.

Очолила делеґацію співголова Ради міжнародної телевізії Пола Добрянська. Серед членів делеґації були: професор політичних наук з Юніон коледжу Роберт Шарле; науковий співпрацівник Гарвардського університету, Російський дослідний центр, Майкл Ґолдстін; голова відділу програм Крайового демократичного інституту Меттю Тідеман; голова відділу програм Агентства ЗСА міжнародного розвитку (АМР) у Вашінґтоні Патриша Ліферт; представник Державного департаменту, Европейське управління, Памела Кіл; адвокат, старший співробітник компанії СНЕССНІ Патрік Міґер; керівник проєкту „Верховенство права" в Україні Юрій Монічук; фахівець з розвитку програм, відділ директора місії АМР в Україні Віктор Андрієвський; представник політичного відділу амбасади ЗСА в Україні Сара Сіверс та інші.

Як заявили американські гості, вони приїхали з метою з'ясування погляду українського парляменту на такі питання: визначення пріоритетів серед проблем, на які зфокусована програма; визначення напрямків та конкретних заходів спільної діяльности.

В. Дурдинець розповів гостям про заходи, які вживає керівництво України для стабілізації економіки і соціяльного захисту населення. Далі ознайомив з законотворчою діяльністю Верховної Ради, яка за чотири роки ухвалила 350 законів і понад 1,000 постанов, котрі є правною основою для розбудови української державности. Він також сказав, що Верховна Рада дуже зацікавлена в здійсненні програми „Верховенство права". Учасники зустрічі обмінялися конкретними пропозиціями щодо співпраці у цій програмі.

Йшлося про підготову нової навчальної програми та нових підручників для юридичних факультетів й інститутів, навчання суддів та адвокатів в Україні, поліпшення структури правління, інформаційної системи, доведення правної інформації до широкої громадськости через бібліотеки, публікацій та комп'ютерну систему, запровадження системи надання кваліфікованих юридичних порад і багато інших актуальних проблем.

Участь у розмові з В. Дурдинцем взяли: з американської сторони Пола Добрянська та заступник голови місії Агентства ЗСА міжнародного розвитку Дейвид Спреґ, з української — керівник секретаріяту Верховної Ради Леонід Горьовий та працівники секретаріяту.

ДОПОВІДЬ ПРО Г. ЗАХАРЯСЕВИЧ-ЛИПУ

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці і Лієтратурно-Мистецький Клюб влаштовують тут доповідь, ілюстровану прозірками, на тему „Творчість Галини Захарясевич-Липи та віденська школа декоративного мистецтва", яку виголосить Стефанія Гнатенко. Доповідь відбудеться у п'ятницю, 4-го лютого, о год. 6:30 вечора. Адреса ґалерії ОМУА — 136 Друга аве., 4-ий поверх.

Зміцнюються військові зв'язки Німеччини і Польщі

Берлін, Німеччина. — Міністер оборони Польщі Пйотр Колодзєйчик зустрівся зі своїм німецьким колеґою Фолькером Рюе. Після їх переговорів відбулася пресова конференція, на якій польський міністер оборони розповів про рішення двох країн провести спільні маневри.

Польща має намір проводити такі спільні маневри з участю різних країн НАТО і колишнього Варшавського пакту. Готовість взяти в них участь висловили вже Чехія, Мадярщина, Румунія. Під знаком запитання покищо участь Словаччини. Ці маневри стануть одним з етапів реалізації „Партнерства в ім'я миру". „Партнерство" задумане з метою заспокоїти Росію, яка спочатку погоджувалася, щоб країни колишнього Варшавського пакту ввійшли в НАТО, але в кінці минулого року президент Боріс Єльцин під натиском генералітету відмовився від цих плянів.

Довгий час у Білому Домі сперечалися прихильники двох підходів до справи про включення в НАТО держав Східньої Европи, які прагнули таким шляхом відгородити себе від диктату Москви. Врешті-решт Білий Дім вирішив піти на компромісовий варіянт, щоб не дражнити Москву.

На початку січня голова Об'єднаного комітету начальників штабів генерал армії ЗСА Джан Шалікашвілі сказав у Білому Домі, що „ми повинні діяти дуже обережно, щоб не розпалювати націоналістичних пристрастей у Росії". До нього приєднався і дорадник Клінтона з питань крайової безпеки Ентоні Лейк. В результаті і країни НАТО, і країни Східньої Европи зупинилися на варіянті „Партнерства в ім'я миру". Це не гарантує країнам Східньої Европи безпеки і захисту кордонів, але відхиляє їм у майбутньому двері в НАТО. Цими днями Румунія і Литва подали офіційну просьбу про прийняття у „Партнерство", а Польща подасть таке прохання в лютому.

Польські лідери стурбовані ситуацією на східніх кордонах і тому спішать з початком спільних маневрів. Польщу, яка має 250,000 вояків і старшин, лякає зростання імперіялістичних стремлінь у Росії. „В повітрі пахне бурею, — сказав П. Колодзєйчик, — ситуація може розвиватися в небезпечному для нашої країни напрямі".

Як виходить зі спільного комунікату, Німеччина і Польща мають намір тісно співпрацювати в навчанні старшинського складу армії і обміні старшинами та генералами. Німецькі військові незабаром почнуть проходити навчання у варшавській Академії міністерства оборони Польщі. Коло 30 польських старшин навчаються в німецьких військових училищах і академії.

В Україні

КИЇВ. — Міністер культури України Іван Дзюба та голова Постійної комісії Верховної Ради з питань культури та духового відродження Лесь Танюк звернулися до голови Служби Безпеки України Євгена Марчука з проханням сприяти створенню фонду репресової літератури. Йдеться про створення на базі однієї з державних бібліотек газетного, журналістичного та рукописного фонду „Література Самвидаву". Основна маса цих матеріялів досі перебуває у сховищах СБУ. Лист до голови Служби Безпеки України покликаний прискорити процес створення такого фонду, зазначив радник міністра культури України Вадим Дунаєвський.

ХАРКІВ. — Конференція Міжреґіонального бльоку реформ ухвалила програму дій бльоку (Кучми-Гриньова), декларацію про цілі й принципи діяльности, а також звернення до громадян України. В основі цих документів значиться необхідність поліпшення економічних відносин з Росією та іншими країнами СНД. По закінченні зборів відбулася пресова конференція, на якій народний депутат України Володимир Гриньов сказав: „Демократичні центристські сили не мають права програти наступні вибори, а до нового парляменту мають прийти молоді, енерґійні політичні лідери з реґіонів, де і формуватиметься нова економічна політика держави"

УРЯД ЗСА ПІДТРИМАЄ ПОВІТРЯНУ АТАКУ ПРОТИ СЕРБІВ У БОСНІЇ

Вашінгтон. — Як інформує аґентство Ассошійтед Пресс, поликуючись на заяву державного секретаря Воррена Кристофера, Уряд президента Билла Клінтона схвалив рішення щодо повітряної атаки проти боснійських сербів, якщо вони не припинять ворожих дій проти мироносного військового контигенту ООН. Рішення було прийняте у зв'язку з відмовою сербів пропустити новий голляндський підрозділ „голубих шоломів" в мусулманський осередок Сребрениці, щоб замінити канадських вояків ООН.

Тепер для прийняття остаточного рішення про повітряний напад на сербські укріплення в Боснії потрібний відповідний наказ командування НАТО.

Тим часом керівництво боснійських сербів проголосило потребу нової мобілізації до війська, щоб розпочати рішучий наступ на збройні формації мусулман, які в останній час домоглися певних воєнних успіхів. Серби також запровадили спеціяльні суди і більш суворі міри покарання, котрі чекають дезертирів і тих, хто уникає мобілізації.

Міністер оборони боснійських сербів генерал Душан Ковачевіч заявив, що на цей раз він має твердий намір „розгромити противника, який відмовляється прийняти умови сербів".

У СВІТІ

В ІНТЕРВ'Ю для тегранської газети „Джомгуріє Еслямі" амбасадор Казахстану в Ірані Мирзадай Жолдасбеков заявив, що його країна „сама несе відповідальність за ядерну зброю на своїй території і не має наміру її ліквідувати чи віддавати іншій державі до того часу, поки на світовому рівні не буде ґарантовано незастосування такої зброї і вся плянета не звільниться від неї". Казахський амбасадор сказав, що з цим офіційним наставленням президент Нурсултан Назарбаєв ознайомить президента З'єднаних Стейтів Билла Клінтона під час найближчої візити у Вашінґтоні.

УРЯД КОМУНІСТИЧНОЇ Північної Кореї гостро критикує пляни розміщення в Південній Кореї американських ракет „Пейтріот". „Якщо З'єднані Стейти Америки і їхні прибічники сподіваються, що їм вдасться подіяти на Корейську Народно-Демократичну Республіку тиском і погрозами, то вони дуже помиляються", — підкреслюється у спеціяльній заяві північнокорейського аґентства ЦТАК. Аґентство закликає американську Адміністрацію „поглянути реальності в очі і відмовитися від своїх нерозважливих плянів розміщення ракет у Південній Кореї".

ЛІДЕР Ліберально-демократичної партії Росії Владімір Жіріновський під час своєї візити у Словенію заявив, що Росія повинна вийти з Організації Об'єднаних Націй у випадку збройної акції мироносного контингенту у Боснії проти військових укріплень боснійських сербів. На запитання, чи мають право боснійські мусулмани на самовизначення, В. Жіріновський відповів: „А хто такі ці мусулмани? Я їх не бачу. Можуть бути тільки велика Сербія і велика Хорватія". Він висловився за негайне виведення „голубих шоломів" з Боснії, інакше, на його думку, „боснійський конфлікт розростеться у Третю світову війну".

КОЛИШНІЙ КОМАНДУЮЧИЙ силами ООН у Боснії бельгійський генерал Френсіс Брікмон сказав на пресовій конференції у Брюсселі, що виведення „голубих шоломів" з цієї країни означало б „страшну поразку" для ООН. Ф. Брікмон передбачає, що населення Сараєва чинитиме опір виведенню мироносного контингенту ООН, оскільки в його присутності вбачає єдину можливість власного виживання.

„ЧАСИ РОСІЙСЬКОЇ імперії давно минули", „Жіріновському — стоп" — з транспарантами такого змісту пікетувальники оточили будинок міністерства закордонних справ Польщі. В імені чотирьох польських партій вони передали представникам зовнішньополітичного департаменту країни вимогу заборонити в'їзд лідерові Ліберально-демократичної партії Росії в Польщу. Як стало відомо В. Жіріновського у Варшаву запросив керівник радикального польського об'єднання Національний фронт самооборони Януш Бричковський.

ЗАСТУПНИК МІНІСТРА закордонних справ Литви Владіславас Домаркас, коментуючи литовсько-російські переговори в питаннях уточнення державних кордонів, сказав: „Виникає враження, що Росія намагається затягнути переговори". Якщо сухопутні межі між двома країнами не викликають особливих суперечок, то „набагато гіршою є справа з демаркацією морських кордонів, оскільки зіштовхуються економічні і психологічні інтереси обох сторін". Річ у тім, що на дні шельфу Куршської затоки, через яку проходить лінія кордону між Литвою і Калінінградською областю Росії, знайдено великі запаси нафти.

ВИЩА РАДА безпеки Альжиру призначила президентом країни на найближчі три роки міністра оборони Ляміна Зеруаля. Пост міністра оборони за ним збережеться. В понеділок, 31-го січня, Л. Зеруаля заприсяжено. Спостерігачі годяться в тім, що новому президентові буде ще тяжче керувати країною, ніж його попередникам — з огляду на опір мусулманських фундаменталістів, яким вдалося терористичними методами дестабілізувати внутрішнє життя Альжиру.

В ЧЕТВЕР, 27-ГО СІЧНЯ, невідомі особи в центрі аргентинської столиці напали на головного рабина жидівської громади в Буенос-Айресі Саломона бен Хаму і побили його. Того ж дня на стіні синагоги в жидівському районі Бальвенера з'явилися написи: „Смерть жидам!" і „Хай живе Гітлер!". Органи правосуддя тепер вивчають, чи цей напад був здійснений організованою групою, чи був вислідом стихійного антисемітизму. Газета „Карін" нагадує, що 17-го березня 1992 року терористи здійснили вибух в амбасаді Ізраїля в аргентинській столиці. Тоді загинуло декілька десятків людей.

КВАРТЕТ ЛЕОНТОВИЧА ЗАПРОШЕНИЙ ВИСТУПИТИ У ВІДЗНАЧЕННІ 100-РІЧЧЯ УНС

Джерзі Сиnі, Н. Дж. (Г. Колесса). — Серед учасників урочистого концерту, присвяченого 100-річчю Українського Народного Союзу, який відбудеться у суботу, 19-го лютого, в Карнеґі Голл в Ню Йорку — струнний квартет імені Леонтовича.

Прибувши до Америки в 1988 році, квартет відразу звернув на себе увагу американської публіки, виступивши в Організації Об'єднаних Націй, Українському Інституті Америки в Ню Йорку та в Гарвардському університеті в Бостоні. В результаті наступили запрошення взяти участь в престижевому фестивалі „Мюзік мавнтейн" в Коннектикат, який широко транслювався по телевізії цілих З'єднаних Стейтів Америки. З 1991 року почалися реґулярні ґастролі мистецької групи по країні; в результаті — похвальні відгуки критиків: „незвичайно захоплене виконання нагадує слухачеві, що хоча досконала вишліфуваність зачаровує, та все ж альхемія, від якої музика процвітає, свідчить про глибший рівень" (Алан Козінн, „Ню Йорк Таймс").

Від часу створення при Київській фільгармонії 1971 року, квартет дав понад 2,000 концертів по Україні та інших республіках колишнього СССР, Східній Европі, Німеччині та Італії. За високий мистецький рівень виконання він удостоєний нагороди на міжнародному конкурсі Лео Вейнера в Будапешті та за широку популяризацію української музики — республіканської премії ім. М. Лисенка. Обширний репертуар квартету включає твори від Гайдна до Албана Берґа; до творчих заслуг мистців належать прем'єри сучасних композиторів Шніттке, Сильвестрова та Грабовського.

Квартет зробив ряд звукозаписів на фірмах „Мелодія" та Мюзік ґерітедж сосаєті.

Струнний квартет ім. Леонтовича

У складі квартєту ім. Леонтовича — Юрій Мазуркевич (перша скрипка), який від недавнього часу зайняв місце колишнього першого скрипаля Семена Кобця, Юрій Харенко (друга скрипка), Борис Дев'ятов (віоля) та Володимир Пантелеєв (віольончеля).

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні:
(202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Послаблення збройних сил ЗСА

У своїй промові „Про стан Унії" перед з'єднаними палатами Конґресу і численними запрошеними гістьми — президент Билл Клінтон прославляв збройні сили цієї країни, запевняв, що вони надалі стоять і стоятимуть на сторожі безпеки Америки і вільного світу та ні словом не говорив про це, що кінець холодної війни дозволяє переводити радикальну редукцію бюджету оборони і радикальну реформу збройних сил. Тисяча слухачів, повставши з місць оплескували Президента. А втім, та заява конституційного верховного команданта всіх збройних сил ЗСА стоїть у різкій суперечності з голосами фахівців, які вдаряють у дзвін тривоги: президент Клінтон, який ніколи не служив у війську і за своїм світоглядом є пацифістом, разом із демократичним Конґресом ліквідував австрономічний дефіцит державного бюджету найперше і в найбільшій мірі зменшенням видатків на оборону, закриттям різних військових баз в Америці і поза нею та радикальною редукцією прерізних замовлень на потреби війська.

Автор статті на цю тему, „Пентаґон стоїть перед різними викликами", Дейвид Вуд, орудує численними цифрами і фактами і доходить до висновку, що тепер Америка не була б усилі вести таку війну проти Іраку, як її переможно перевела два роки тому.

Криза на становищі секретаря оборони розв'язана, бо погодився прийняти цей пост заступник Лес Еспина, секретаря Департаменту оборони, Вілліям Перрі. Криза тривала шість днів, бо призначений Президентом колишній адмірал Роберт Інмен відмовився прийняти це становище і, як про це писали газети, відмовився голова Комісії оборони в Сенаті Сем Нанн. Президент, представляючи Вілліяма Перрі, хвалив його досвід і запевняв, що має до нього повне довір'я. На цьому місці була вже заввага, що це груба небезпечна помилка — редукувати збройні сили Америки з відкликом на закінчення „холодної війни". „Холодною війною" названо загрозу від Совєтського Союзу, лідери якого, диктаторські генеральні секретарі Компартії СССР, голосно й одверто відгрожувалися „угробити" вільний світ і приготовлялися до маршу до Атлантику. Та загроза дійсно скінчилася, бо хоча Росія, спадкоємець СССР, зберегла могутні збройні сили на суші, у повітрі і на морях, і хоча вона все ще є другою у світі наймогутнішою атомовою державою, без уваги на підписані нею договори, — її жалюгідний економічний стан, відсутність невідхильних у війні харчових резерв і настрої сучасних російських вояків, — все воно виключає загрозу від Росії. Але поза нею існують у світі небезпечні бочки пороху, які можуть знечев'я вибухнути.

Адже несподівано виявилася комуністична Північна Корея, яка здавен має могутнього союзника — суходільний Китай, — стоїть на порозі здобуття власної ядерної зброї, що становить смертельну небезпеку для демократичної Південної Кореї. Не вирікся амбіції мати ядерну зброю диктатор Іраку Саддам Гуссейн, який мріє про відплату Америці за програну за президентури Джорджа Буша. Далі існує міжнародний тероризм з такими осередками, як Лібія і Іран, і тому існує небезпека якоїсь нової провокації, що може розпалити новий міжнародний збройний конфлікт. Ф.Д. Рузвелт зробив був помилку роззброєнням Америки безпосередньо після Другої світової війни, — Билл Клінтон повторяє цю помилку.

Пенгаґон — це назверх потуга. Але речником Пентаґону в Уряді Президента є секретар Департаменту оборони. Виявилося, що Лес Еспин не міг перешкодити Клінтонові й Конґресові послабити американську збройну силу. Більш як сумнівно, чи наступник Еспина Перрі матиме більший авторитет і більший вплив на політику Президента і Конґресу.

М. Мельник

ПРЕЗИДЕНТ КРАВЧУК: ПРОВІДНИК, ЧИ ДИПЛОМАТ?

Уся честь і слава Президентові Кравчукові за його вирішальну ролю у відновленні української державности, та на жаль, треба ствердити, що він, з другої сторони, у такий самий вирішальний спосіб спричинив руїну економіки України. Очевидно чималу ролю в тій деструктивній роботі відограла Верховна Рада. Наприклад, на думку Віталія Карпенка, редактора „Вечірнього Києва" та депутата ВР „Закони, які приймаються, хаотичні і недосконалі, істеричні заклинання від мікрофонів про соціяльний захист населення не перетворюються в надійний практичний механізм цього захисту, економіка валиться, держава розкрадається, злочинність править бал, а у Верховній Раді переливається з пустого в порожнє".

Без перебільшення — сьогоднішній стан економіки України найгірший з усіх республік колишнього СССР, у яких не точаться воєнні дії. Деякі цифри вказують на цей сумний факт. Цифри ті походять з недавно виданого додатку до „Інтернаціональні Фінансові статистичні дані" („International Financial Statistics"), періодичної публікації Міжнародного валютного фонду.

І так в Україні офіційна ціна карбованця за одного доляра піднялася від грудня 1992-го року до липня 1993 року на 803 відс. За той самий час ціна доляра в Росії піднялася на 138 відс. У Естонії цей відсоток був 6.6.

Пересічний щомісячний ріст на споживчі товари (індекс споживчих цін), обрахований за місяці квітень, травень, червень і липень 1993 року був: Україна — 35.9; Росія — 20.9; Латвія — 0.8; Литва — 11.7 відсотки, хоча в липні ціни в Литві піднялись тільки на 2.9 відсотка.

Валовий внутрішній продукт (ВВП) України спускався вниз від початку 1991-го року дотепер місячними відсотками, які дуже часто були вищі чим 10 відс. У балтійських державах ВВП почав уже стабілізуватись і навіть підійматись вгору.

У червні 1993 року річні відсотки на позички в банках були такі: Україна — 231; Росія — 160; Литва — 146; Латвія — 102; Естонія — 34 відсотки.

У міжнародній торгівлі, Україна мала відносно великі дефіцити в торгівлі із колишніми республіками СССР і з іншими країнами. Торговий балянс балтійських держав був дефіцитовий з колишніми республіками СССР і позитивний з рештою світу. Торговий балянс Росії був позитивний у торгівлі з обома бльоками країни.

Якже ж економічні справи представляються в Україні останніми часами? Звіт Управління Економіки Кабінету Міністрів України з грудня 1993 року ще сумніший. Наприклад, відсотки на кредити комерційних банків у жовтні становили 246.3 відс. Оптові ціни на промислову продукцію за час від листопада 1992 року до листопада 1993 року підвищилися в 74 рази. За той сам час ціни на продукцію сільського господарства зросли в 40 разів. Продукція і в промисловості, і у вугільній промисловості, і в нафтопереробній промисловості, і в сільському господарстві продовжує зменшуватися. Неґативний балянс у закордонній торгівлі продовжує рости.

У наслідок цього роду економічної політики Україна не дістала ніякої допомоги від Міжнародного валютного фонду, хоч таку допомогу дістали Білорусь, Естонія, Казахстан, Киргизька республіка, Латвія, Литва, Молдова і Росія.

З цього висновок, — що економічна політика Президента Кравчука була не погана, а жахлива. З його дотеперішніх політичних і економічних потягнень виходить ясно, що він не є провідником, що бореться за впровадження в життя встановлених політичних чи економічних програм, зокрема тоді, коли вони тут чи там не дуже популярні.

Президент назначив Івана Дзюбу міністром культури, але в найбільш критичній ділянці національного життя України, цебто в шкільництві, українізація ледве рухається вперед і то не так завдяки ініціятиві Уряду, як з огляду на домагання батьків. Ще сьогодні люди скаржаться на русифікацію шкіл, а в міністерствах Уряду України далі панує російська мова.

У ділянці економіки Президент Кравчук на показ взяв до Уряду кілька таких людей як Володимир Лановий чи Віктор Пинзеник, та вони там або нічого зробити не могли, або довго не втрималися, бо економічну політику диктували прихильники пляново і контрольованої економії. Таким чином після стільки часу в листопаді 1993 року частка Валового Національного Продукту, що припала на недержавний сектор економії, становила менше 10 відсотків.

Сьогодні Україна є на

(Закінчення на стор. 3)

Моє знайомство з правдивою історією краю

Ще в далекі шкільні роки цікавлячись історією рідного краю, що є невід'ємною частиною нашої вітчизни, я часто мріяв про це, щоб прочитати правдиву, не перекручену большевицькою пропаґандою, не фальшиву історію землі, на якій народився і почав своє свідоме життя. На жаль, у цей час мені ще вдалося не тільки побачити, але навіть й почути про таку літературу.

Тільки на початку 80-их років мені судилося почути про „Історично-мемуарний збірник чортківської округи". Але хоч у якійсь мірі познайомитись, вдалося мені тільки у 1991 році, коли ця книжка попала нарешті і в наш край і знайомі люди, власники її, позичили мені її на два дні, так як на черзі вже були сотні і сотні людей. Аж в 1992 році я нарешті став власником „Чорківської округи", так її коротко називають у Чорткові її читачі.

Як історик, краєзнавець й керівник Чортківського музею, повинен відзначити, що книжка ця від першої й до останньої сторінки, є надзвичайно цінною, корисною й цікавою. Її значення тим більше, що видали її люди, що народилися, жили і вчилися у цих чотирьох подільських повітах, про яких тут іде мова. В ній історія нашого краю подана правдиво, об'єктивно, а не викривлена, як це робили большевики в своїй аґітаційно-пропаґандистській літературі. Хоч у повному розумінні цього слова її історією не можна назвати. Це є не що інше, як зібрання історичних матеріялів про наш край.

Дуже важливим є те, що про кожне село і майже про кожну громаду поміщено у збірнику офіційні статистичні відомості, зокрема, про величину села, про кількість населення, площу орної землі і т.д.

Дуже велике враження на мене зробило те, з перших сторінок книги, що у неї я відразу зустрівся із знайомими мені до болю прізвищами людей, про які мені ще в ранньому дитинстві так багато цікавого розповідала моє покійна мама Емілія Головінська, яка перед війною вчилася у нашій Чортківській українській гімназії і бабця Юлія Головінська, мама Ореста Головінського випускника гімназії 1939 року закатованого большевиками в липні 1941 року в Умані.

У ті далекі часи мого дитинства і юности, коли панував у нашому краї жорстокий большевицько-комуністичний режим, було своєрідним подвигом рідних мені людей, закладати в мою маленьку душу чесну і щиру правду, про наше минуле. Тому такими близькими і разом з тим дорогими були для мене згадувані в книжці прізвища таких видатних і високошанованих у вільному світі людей, як д-р Степан Ворох, д-р Роман Дражньовський (мій вуйко, тіточний брат моєї мами), д-р Роман Бучок (одноклясник мами) д-р Дмитро Штогрин, мистець Роман Василишин, Михайло і Роксоляна Росляки, колишній викладач гімназії Мирослав Боярський, О. Ярослав Гайманович та багато, багато інших.

Пізніше, в серпні 1992 року мені прийшлося особисто познайомитися, зустрітися й щиро й сердечно поговорити з такими з них як Дм. Штогрин, Р. Дражньовський, С. Ворох, Р. Василишин, Р. Бучок, В. Дідюк та інші.

Дуже я радий, що завдяки з'їздові гімназистів у Чорткові у цей час, мені вдалося встановити тісні контакти у листуванні з такими прекрасними людьми, як Дм. Штогрин, Л. Боднар і Б. Мак.

У цілому, книга „Історично-мемуарний збірник Чортківської округи" — видатне явище в історії нашого краю. Вона дає можливість українському читачеві почерпнути з найнадійніших джерел все те цінне і необхідне для правильного розуміння нашого важкого і героїчного минулого.

Чесь і слава тим людям, які не пошкодували ні сил своїх, ні знань, ні часу, ні коштів на те, щоб вийшла у світ ця прекрасна книга.

Ярослав Чорпіта,
директор Чортківського Музею.

ГРУПА „Спілка студентів-негрів" університету Еморі в Атланті, Джорджія, відкликала запрошення на виступ Галіда Мухаммада, який є найближчим асистентом Луїса Фаррахана — лідера групи чорних мусулман „Нація ісляму". Плянувалося, що Мухаммад виступить у лютому на семінарі, присвяченому історії неґрів. „Ми не хочемо вносити розкол у студентське життя нашого університету", — пояснив причину анулювання запрошення Мухаммада аспірант юридичного факультету Джан Клейбрукс, який очолює групу „Спілка студентів-негрів". Дж. Клейбрукс і його група прийшли до такого рішення, ознайомившись з текстом виступу Мухаммада в нюджерзькому коледжі Кін, уривки з якого були надруковані в газеті „Ню Йорк Таймс".

Осип Труш

ЯКА КОРИСТЬ З ПІДПИСАНОЇ ДЕКЛЯРАЦІЇ В МОСКВІ?

Читаючи текст декляраціі трьох держав, що її підписали президенти Клінтон, Єльцин і Кравчук 14-го січня 1994 року в Москві, виринає питання, яка користь Україні з підписаної декляраціі? Відповідаючи на це питання ось що ця декляраціа дає Україні. Перш усього вимагає, щоб протягом 10-місячного реченця Україна зобов'язалася роззброїти всі ракети типу СС-24 і перевезти ядерні боєголовки до Росії, крім того частину ракет типу СС-19, і що при розмонтовуванні ракетних боєголовок може бути присутнім український обсерватор, щоб бути певним, що Росія дотримується узгіднених умов декляраціі. Далі стверджено, що ЗСА і Росія зобов'язуються заплатити Україні, або евентуально дати в заміну за ґаз і бензину належну компенсату за уран вибраний з ракетних боєголовок. В додатку до того ЗСА і Росія дають Україні свою ґарантію, що на випадок будь-яких познак зовнішньої аґресії супроти України вони приходять їй з допомогою. Це важливіші аспекти цієї декляраціі. Можна б навести ще декілька менш важливих зобов'язань цього документу, але це немає великого значення в контексті цілої декляраціі.

І саме тут потрібно відзначити важливі моменти, що собою уявляє цей згаданий вище документ трьох президентів у Москві. Візьмемо до уваги найбільш маркантні аспекти, які не ворожать Україні ніякого добра з підписання цього договору.

Перше, що вражає, то приспішення реченця. Пригадаймо собі, що недавно була про це мова, коли була вимога підписання Старту І і 2, де зазначено було, що цей процес буде відбуватися протягом від п'ятьох до семи років, а тут вже говориться тільки про 10 місяців і то з цією передумовою, що це має бути виконане в цьому періоді, якщо Україна бажає дістати ці мізерні 175 мільйонів дол., що їх Вашінгтон обіцяє їй дати до двох років.

Цілком нереальною є ця пропозиція, що після перевезення ядерних ракетних боєголовок до Росії, Україна буде мати обсерватора, щоб доглядав, чи Росія виконуватиме підписану декляраціію. Маючи за нами довголітній досвід, колись Москва, а тепер Росія у переважаючій більшості ігнорувала і не дотримувалась підписаних трактатів і угод. То і в цьому випадку треба бути дійсно наївним, щоб вірити, що ситуація змінилася. А особливо тепер коли Росія при кінці 1993 року прийняла нову експансивно-імперську воєнну доктрину.

А тепер бажаємо повернути до ґарантій, які мали б дати Україні ЗСА і Росія. Чи бодай частинно обізнаний з історією Росії державний муж може повірити в такий нонсенс, що Росія мала б берегти українську територію і державні інтереси України. А коли йдеться про ЗСА, то можна б нам багато про те говорити, але нехай послужить досвід, що ЗСА зробили в Боснії, щоб запобігти трагедії Балкану. Ну, а про будь-яку політичну концепцію не можемо нічого конкретного сказати, то на яку допомогу ми можемо розраховувати у цій площині, а тим більше тоді, коли навіть ніхто не згадує про те, щоб країни Центральної і Східньої Европи, а з ними і Україна, були членами НАТО.

Цікавою є теж пропозиція, про зворот компенсати за уран, який виберуть з ракетних боєголовок. Україна вже поверх року чекає на зворот грошей за передання у Росію усієї ядерної тактичної зброї. Про це тепер не говорять, а це наявний показник, що станеться з ядерною зброєю, коли її передадуть Росії. Напрошується тут логічний висновок, що коли маємо розбирати ядерну зброю, то нехай це відбувається в Україні і на її території. Це ж державне добро України. Коли Росія, а особливо ЗСА настоюють щоб Україна була без'ядерною державою, то наш Уряд повинен домагатися, щоб обіцяні грошові ресурси передати йому для зреалізування роззброєння. Причому тут Росія, якщо Україна є самостійною державою.

Нав'язуючи до підписаної декляраціі, погляньмо на політичну коньюктуру під сучасну пору і проаналізуймо, які б були наслідки для майбутнього України. В першу черґу наступила б ізоляція Центральної Европи і України від Европи, що зміцнило б геґемонію Росії, яку їй вже вдалося частинно зреалізувати. Бо всупереч економічним і політичним недоладкам внутрі Росії, вона випередила ЗСА і Захід у цьому, що після її розвалу і холодної війни — створений цим геополітич-

(Закінчення на стор. 3)

Любомира Крупа

ДО ПИТАНЬ ПРОЦЕСУ ОНОВЛЕННЯ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

З Міністерства Освіти України 1992 року вийшов проєкт „Україна XXI століття — державна національна програма — освіта".

Проєкт цей докладно з'ясовує нові напрямні здійснення програми освіти всіх рівнів — від дошкільного виховання до вищої освіти включно. Одначе підхід до українського національного питання може бути темою серйозної дискусії. Наприклад, впадають в очі два його аспекти. Перший це перенаголошення „пріоритету загальнолюдських вартостей", що наочно перекликається з ідеєю „міжнародних вартостей", плеканих донедавна в комуністичній імперії. І ці „вартості" вказується прищеплювати вже в дошкільному віці дитини. Національний аспект, в нашому розумінні, повинен би бути поставлений хоча б на рівні міжнародного варіянту.

Друге, що турбує, це відсутність в проєкті елементу християнської підстави освіти й виховання. Призабуто 1000-літні християнські традиції народу — основи нашої культури та світогляду української людини. То ж напрошується питання: чи можна відродити українську людину без Бога, поза морально-етичними заповідями християнства? Відповідь найдемо в моральнокризовій дійсності України та його Уряду.

На щастя проєкт „Україна XXI століття" є покищо проєктом, тому хочеться вірити, що він буде змодифікований в напрямі пріоритетів освіти й виховання нових поколінь України. А заки це станеться, то тим часом в ділянці освіти, хоча поволі, але послідовно, пробиваються в життя нові навчальні програми, нові дисципліни, нові підручники й нові типи шкіл. Про одну з них — національну школу Марії Чумарної вже була мова на сторінках цього щоденника, а темою цієї статті — це започаткування в Україні ще одного нового типу школи — Монтессорі методи, предметом якої є виховання наймолодших громадян — дітей з третього року життя.

Бо й правильно — виховання починається вже від колиски. Такої думки була італійка Марія Монтессорі, творець специфічної методи навчання для дітей раннього віку, званої Монтессорі методи, поширеної сьогодні по численних країнах світу.

Кілька цікавих фактів про життя Марії Монтессорі. Вона була першою жінкою-лікаркою в Італії з 1884 року. Цікаво відмітити, що цього ж самого року закінчила медичні студії в Цюріху українка Софія з Окуневських Морачевська, практикуючи медицину в Галичині, що в той час належала до Австро-Угорщини.

Успішний експеримент Марії Монтессорі — новий підхід до навчання дітей з різними недомаганнями, спонукав її примінити його до навчання нормальних дітей, що й стало початком Монтессорі методи, базованої на таких засадах: виховник/вчитель дає дітям дидактичний матеріял, пояснює спосіб примінення його і залишає дитину самій вживати його. Базуючись на біологічному та ментальному розвитку дитини, метода Монтессорі опрацьована за періодами відчуття, згідно з певним віковим зацікавленням та ментальною спроможністю дитини. В цей спосіб дитина вже з раннього віку привикає самостійно працювати та розв'язувати завдання. Граючись, вона засвоює різні вмілості, вчиться співжити з іншими, розвиває самодисципліну й ініціятиву.

Усупереч гострій критиці ортодоксальною системою освіти, метода Монтессорі поширювалася не тільки по Італії, але й по інших країнах світу, а її педагогічна праця в вишколюванні кадрів вчителів та наукові методичні праці піднесли її авторитет до становища державного інспектора шкільництва в Італії. Свою першу з шести праць вона написала на підставі експериментальної праці з дітьми занедбаних дільниць Риму, віку трьох до шести років. А в студії шкільних систем Европи вона зробила таке спостереження про немобільність дітей по клясах: „Вони не нездисципліновані, вони знігільовані".

Монтессорі метода включає теж і духовний аспект, бо й сама авторка її була глибоко релігійною людиною.

А які початки цього типу шкіл в Україні? Започаткувати цей тип шкіл стало можливим тільки із здобуттям незалежности України та завдяки процесові демократизації. Про першу школу Монтессорі, засновану в Києві 1992 року розповідає Тетяна Михальчук при нагоді її понад тримісячного перебування в Ню Джерзі літом 1993 року з метою навчатись в Монтессорі навчальному центрі в Риджвуді, Н.Дж., для здобуття міжнародного сертифікату. Т. Михальчук, молода, непересічно гарна, повна ентузіязму, енерґійна жінка, донедавна заступниця директора однієї з київських середніх шкіл та член районного відділу освіти, є директоркою першої школи Монтессорі в Києві, де сьогодні навчається 140 дітей.

Приїзд до ЗСА фінансово уможливила їй американка — чілійка Аніта Рім, щира приятелька українців, а кошти перебування й навчання Т. Михальчук оплатила сама своїми доривочними заробітками. Час її був переповнений зайняттями: участь в семінарах з філософії та методами Монтессорі шість днів в тиждень, по шість годин денно, відвідини шкіл й околиці Морріставн і знайомства з важливими людьми. З тих останніх, це Ненсі Рембуш, професор Принстонського університету та промотор Монтессорі освіти в ЗСА. Т. Михальчук захоплено розповідає, що „Н. Рембуш ставиться дуже прихильно до проєкту шкіл Монтессорі в Україні. Це завдяки їй, на курси літом 1994 року в Принстоні призначено вже дві стипендії для вчителів з України. На думку Н. Рембуш не можна переносити модель школи з іншої країни, її треба творити у тій країні, де вона заснована, але на основі підставових ідей Монтессорі освіти і на основі елементів культури даного народу. Школи такого типу повинні й можуть засновуватися тільки при умові, що буде створено центр навчання та підготови вчителів, які вже мають вищу педагогічну освіту".

Чи є можливість створення такого центру в Україні?

Так, інформує Т. Михальчук, — є домовленість з президентом Американського Товариства Монтессорі

(Закінчення на стор. 3)

До питань процесу оновлення...

(Закінчення зі стор. 2)

Т. Михальчук з дітьми в школі Монтесорі в Києві.

(АМС) про допомогу в творенні такого центру і про можливість посилати американських викладачів в Київ для започаткування його праці, який є конечний для вишколу вчителів та акредитації шкіл. Ці справи обговорювалися в особистій зустрічі з президентом АМС в його бюрі в Ню Йорку. Одне, що турбує Т. Михальчук це, — очевидно, справа коштів пов'язаних з організацією такого центру, як теж справа придбання дидактичного матеріялу для шкіл, який виробляється в Голляндії, у фабриці Ніенгуіс. Хоча ця інституція вже подарувала школі в Києві матеріял на 2,500.00 дол. і є зацікавлена відвідати її, все одно, це тільки мала частка допомоги. Дуже потрібний дидактичний матеріял „золоті коралики" для вчення математики з трьох років, вартість якого 900,00 дол.

На питання про формальний статус школи в Києві Т. Михальчук інформує, що вона вповні підтримується Міністерством Освіти, одначе без фінансових субсидій тому, що Україна нині находиться в скрутному становищі; значить допомоги слід шукати поза Україною. Про національний аспект в програмі цієї школи дізнаємось від її директорки. Київська група складається з 23-ох вже вишколених вчителів та 12-ти виховагелів. Вони стоять на становищі творити моделі українських національних шкіл Монтессорі з доступом для всіх дітей, „не тільки еліти, але з завданням виховувати Україні еліту". А яке місце в їхній програмі релігійного виховання? — „Не формальне навчання релігії, але заложення в дітей християнської духовости".

При прощанні, Тетяна Михальчук, сповнена оптимістичних перспектив, радісно вказує на багаж-подарунки для київської школи — три величезні скрині, які вона жартома легко підносить вгору: „Це золоті коралики — дидактичний матеріял для навчання математики малятами, якого буде потрібно багато, багато для майбутніх шкіл".

Уже оформлено неприбуткову організацію — Ukrainian American Montessori Teachers Training Center — президентом якої є Аніта Рім. Відкривається вона вже в березні.

А з летовища Т. Михальчук пригадує: „Напишіть про нашу школу, може найдуться добрі люди й допоможуть". Чи найдуться? Напевно! Оце й для них оці адреси:

Адреса школи в Києві: Київ — 252154, вул. Ентузіястів 1/5 Тетяна Михальчук — директор, тел.: 555-1829. Адреса спонзорки Тетяни Михальчук, Аніти Рім, яка часто службово їздить до Києва і зможе передати для школи пожертву: Anita Ream, 7 Craven Rd., Mountain Lakes, N.J. 07046.

Величавий ювілей в пошану о. А. Селепини

„Від матері успадкував любов до Бога й Церкви"

Заходами Собору єпископів, консисторії Української Православної Церкви в ЗСА та комітету при церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозванного, урочисто відзначили 60-ліття служіння отця протопресвітера Артема Селепини, великого, найстаршого і найбільш заслуженого священослужителя Української Православної Церкви в Україні, Німеччині та в ЗСА, якому 2-го листопада 1993 року сповнилося 90 років трудолюбивого життя.

19-го грудня 1993 року в осередку української православної церкви в Бавнд Бруку відбулися величаві святкування з участю Митрополита Константина, який прибув на ці урочистості. Перед церквою-пам'ятником його зустріли діти з квітами, які стелили йому дорогу до Божого храму.

О годині 9:30 ранку Митрополит Константин очолив Архиєрейську Службу Божу при співучасті о. прот. Артемія Селепини, о. прот. Василя Дяківа — голови консисторії УПЦеркви в ЗСА, Митрополита Ізяслава Білоруських Церков у ЗСА, о. Петра Готровича, о. Івана Лишика та о. протодиякона Володимира Поліщука. Під час Святої Літургії співав хор під орудою інж. Тараса Павловського.

Владика Константин виголосив з амбони зворушливу доповідь про заслуги о. Артемія та діяльність протягом 60 років служіння Богові, Церкві і народові та його трудолюбиве життя ще на Волині, на еміграції в Німеччині та в Америці по парафіях та на становищі голови консисторії УПЦеркви в ЗСА.

О годині 1-ій по полудні відбувся ювілейний бенкет в пошану о. прот. Артемія в залі Дому Культури, який відкрив і ним проводив мґр Симон Нагнибіда. При вході на залю Владики та о. прот. Артемія з паніматкою Лесею та духовенством хор проспівав „Іспола Еті Деспота" для Владик та „Многая літа" для ювілята.

Владика Константин поблагословив дари, а хор церкви-пам'ятника св. Андрія під орудою інж. Тараса Павловського проспівав декілька церковних та світських пісень, за які публіка на залі (понад 300 осіб) нагородила грімкими оплесками.

Головну доповідь на бенкеті, призначену для ювілята, мав виголосити Олек сандер Воронин, але з огляду на хворобу не міг прибути і її відчитав Микола Миськів — член контрольної комісії УПЦеркви в Бавнд Бруку.

Усні привіти на залі зложили для о. прот. Артемія: о.прот. Василь Дяків — голова консисторії УПЦеркви в ЗСА, Митрополит Ізяслав — Білоруської Церкви в ЗСА, о. Володимир Базилевський — настоятель катедри св. Володимира в Ню Йорку, Валентина Якимчук вітала від катедри св. Тройці в Ню Йорку, Валентини Кузьмич — голова Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в Америці, пані Гончарів — голова Сестрицтва в Бавнд Бруку та ст. пластун Володимир Корнага — голова осередку Пласту в Ню Йорку.

Тостмайстер мгр Симон Нагнибіда прочитав кілька десятків привітань, які надійшли з усіх осередків як церковних, так і громадських установ для о. прот. Артемія.

На залі було багато священиків, які прийшли, щоб спільно вшанувати цей великий ювілей о.прот. Артемія. Від УПЦеркви в Ірвінгтоні, Н.Дж., в якій о. прот. Артемій був настоятелем парафії 13 років, прибула велика делегація, понад 30 осіб, яку очолив голова Парафіяльного уряду інж. Кон стантин Приходько.

Останнє слово взяв ювілят о. прот. Артемій, який зворушливо розповів про своє життя та з подякою для всіх присутніх, які звеличали це велике торжество, що лишиться в його серці назавжди.

На закінчення програми всі присутні на залі відспівали о. митр. Артемію „Многая літа", а Митрополитові Константинові — „Іспола Еті Деспота".

А. Домарацький

Цікавий інформативний панель у Чикаґо

В неділю, 9-го січня ц.р., місцеве Т-во Сприяння Рухові України влаштувало інформативний панель на тему найновіших подій в Україні. Панелістами були особи, які щойно повернулися з України.

Заторкуючи справи зовнішньої політики України, проф. Василь Маркусь правдиво передбачив хід подій, що розгорнулися на наших очах у зв'язку із поїздкою президента Билла Клінтона до країн Східньої Европи. Говорячи про внутрішні справи, прелеґент сказав, що передвиборчий рух дещо зрушує населення з отупіння, витвореного економічною кризою. Існуючі політичні партії України об'єдналися у три виборчі бльоки, а саме: національ-демократи, що сконсолідувалися у Всеукраїнському Виборчому Координаційному Центрі, центристсько-праві сили (сюди входять „Нова-Україна" — об'єднання промисловців, Партія Демократичного Відродження України та інші, і ліве крило (соціялісти-комуністи). Внутрі Всеукраїнського Виборчого Координаційного Центру існують деякі розбіжності поміж провідниками в Києві, але серед низових клітин панує єдність. Національ-демократів найбільше підтримує населення західньої України, Волині, Києва й частково Правобережжя. У східніх та південних промислових реґіонах, а також частинно в центральних, сільсько-господарських, помітний вплив центристських огрупувань. Важко встановити, де найсильніші впливи лівого крила, але не слід недоцінювати його сили. Передвиборча поміч діяспори повинна виявитися, між іншим, у писанні листів до наших рідних і знайомих в Україні, які заохочували б їх голосувати за демократичними силами. Це важливе, бо з голосом діяспори там рахуються.

Проф. Дарія Маркусь говорила коротко про Міжнародну раду наукових зв'язків — установу, якої керівником бюра у Києві вона тепер працює. Це американська державна установа, що й займається обміном науковців і надаванням стипендій науковцям з країни Східньої Европи на поглиблювання студій та наукові досліди в Америці. Нав'язуючи до своєї праці, сказала, що наука й освіта в загальному є важливою справою для України, бо якщо вона втримається як держава, то буде це держава майбутнього покоління. Ментальности сучасного покоління не змінити. Згадала про те, що серед прцюючих під сучасну пору в Україні членів Корпусу миру немає українців і було б добре, щоб американські українці цим почином зацікавилися

З черги д-р Юліян Куляс коротко звітував про зустріч представників чикаґської української громади із заступником президента А. Ґором у Мілвокі.

Марта Гарасовська, редакторка й дикторка „Радіо Свободи" в Мюнхені, говорила про враження з конгресу українців, проживаючих у Росії, що відбувся в Москві в жовтні минулого року. На терені самої Росії живе 4.5 мільйонів українців (за неофіційним підрахуванням це число переходить 11 мільйонів), які щойно півтора року тому почали організуватися. Вони ізольовані від України, бо українські часописи до них не доходять. На конгресі видвигнено питання про надання прав національним меншинам, а також про створення консулятів у Росії. Треба, щоб Уряд України, а також ми з діяспори, ними більше поцікавилися.

Слава Джансон, адвокатка, що очолює американську юридичну фірму в Україні, сказала, що в економічному житті України все таки помічуються перші кроки до покращання ситуації. Приватизація промисловости здійснюється дуже поводі, але все таки поступає: досі, на 80,000 великих підприємств України, приватизувалася одна тисяча. Також зроблено перші кроки на шляху до приватизації землі. Починають інвестувати в Україні деякі великі американські компанії, ті, що можуть дозволити собі на довготермінові вклади капіталу.

Журналістка Марта Коломиєць говорила про настрої серед населення. Під час опитування 44% населення України заявили себе незгідними терпіти економічну кризу задля збереження незалежности. Це число — не однакове по реґіонах: на західніх землях тільки 19% не згідні терпіти, а на Донеччині — аж 55%. Тому, що лівий передвиборчий бльок дуже сильний, існує можливість, що нововибрана Верховна Рада буде напів комуністична.

Оксана Роздольська.

Яка користь...

(Закінчення зі стор. 2)

ний вакуум, Захід і ЗСА не зуміли заповнити. Вони дали Росії прекрасну нагоду через свою нерішучість цей вакуум заповнити своєю політичною концепцією, яка виявила себе в Азербайджані, Грузії, Таджикістані, Трансдніпров'ї, Молдові, Білорусі і затримала свою гегемонію над Східньою і Центральною Европою, а крім цього вона має ясно окреслену воєнну доктрину. Цього не має Захід і, мабуть, не буде мати через свою політичну кволість і нерішучість.

Отже такий є стан незавидної політичної коньюктури, в якій опинилася Україна. Коли ми вже порушуємо політичну концепцію і воєнну доктрину Росії, то бажаємо заторкнути кілька фрагментів воєнної доктрини Росії і які її завдання у її експансивно-імперських плянах, а які безпосередньо будуть заторкувати Україну. Ось декілька фрагментів, важливих для України і також для інших народів, що будуть в орбіті впливів Росії. Ця доктрина, яку прийнято до відома без великого спротиву російського суспільства стверджує, що: 1) Росія може заатакувати кого завгодно, якщо буде вважати його своїм ворогом, 2). Щоб осягнути бажану ціль, буде вживати конвенційну, або ядерну зброю, якщо цього вимагатиме ситуація, 3). Вона може окупувати територію іншої самостійної держави, коли буде вважати, що російська меншина є переслідувана на її території, 4). Для цих завдань генеральний штаб буде мати вільну руку організувати і підпорядковувати економію Росії до вимог збройних сил, і 5). Якщо йдеться про набір новобранців, то тут не буде ніякого обмеження, коли цього вимагатиме воєнна потреба. У цьому випадку хочемо згадати, що первісно заплянований пля активної сили армії на 1½ мільйона вояків вже недавно підвищено до 2.1 мільйона.

У такій атмосфері політичного мракобісся підписано тристоронню декларацію трьох держав. Дав би Бог, щоб вона залишилася тільки паперовою, так як ряд попередніх угоді декларацій. Бо якщо б Україна зобов'язалася виконувати те, що є написане у цій декларації, то це рівнялося б забиттям останнього цвяха у її домовину.

МІНІСТЕРСТВО закордонних справ Пакістану засудило дії Індії у стейті Джамму і Кашмір, де в кінці минулого тижня відбулися жорстокі сутички між урядовими військами і мусулманськими фундаменталістами, метою яких є відірвання стейту від Індії. У висліді сутичок загинуло понад 20 кашмірських мусулманських сепаратистів. Пакістан вимагає, щоб уряд Індії покарав винних у кровопролитті.

Президент ...

(Закінчення зі стор. 2)

грані політичної і економічної анархії. Уряд продовжує продукцію сотень указів і постанов, та його здібність впровадити їх в життя скорим темпом зближається до нуля. Про модернізацію індустрії і сільського господарства навіть немає мови. Контроля цін і різниці між державними і ринковими цінами, як теж і недостача товарів заохочує чимраз більші маси людей до шахрайства, злодійства і бандитизму.

З огляду на злиденні життєві обставини в офіцерському корпусі військових сил України немає надто великого ентузіязму для країни, яку вони мали б боронити. Тут вистачає досить грошей не тільки на пристойні платні, але й на вправи з цього роду зброєю, яка потребує пального.

Економічна слабість ставить Україну у чимраз більшу політичну залежність від Росії. Нафта є страшним Дамоклевим мечем в руках Росії і Єльцин не вагається ним грозити. Політичні наслідки цієї залежности досить очевидні. Коли б Україна мала нормально функціонуючу економію, тоді люди дивилися б на продаж Чорноморської фльоти чи ядерних боєголовок з точки зору національної безпеки. Тим часом багато людей, які схвалює ті потягнення Президента, ніколи того на зробили б, коли б економія України виглядала так, як скажімо, економіка балтійських держав.

Які ж вигляди на майбутнє? Пляни теперішнього Уряду великого оптимізму не викликають. У листопаді програма Уряду на 1994 рік передбачала, що питома вага недержавного сектора економії досягне „аж" 18 відс. Обставини змусили цей Уряд змінити свої пляни, який тепер уже пропонує, щоб у 1994 році частка державного сектора становила 60 відс.

Чи вони зможуть це зробити? Треба в це дуже сумніватись. Оздоровлення економії України вимагає рішучих і політично непопулярних заходів, на які ані теперішній Уряд, ані Прези дент Кравчук, мабуть нездібні. І тому вибори і до ВР і на Президента є такі важливі. В дійсності, це не надто велике перебільшення, коли сьогодні багато людей твердить, що доля України буде рішатись у цих виборах.

100-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

З нагоди 100-літнього ювілею Українського Народного Союзу, який припадає на 22-го лютого 1994 року, редакція „Свободи" плянує видати спеціяльне число з цією датою, присвячене світлому минулому Батька-Союзу. Звертаємося до членів Головного Уряду, до всіх союзовців і читачів нашого щоденника з проханням надсилати матеріяли для евентуального поміщення у цьому числі. Матеріяли прийматиметься до 12-го лютого 1994-го року. — Ред.

Свято Різдва Христового в Ґлен Спей

Цьогорічні святкування Різдва Христового було небуденним торжеством для парафії св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й. Третього дня свят, 9-го січня, завітав на радість цілої громади до парафії Владика Василь Лостен, Єпископ Стемфордської Епархії.

Владику вітав у церкві настоятель о. Василь Штелень, дякуючи за відвідини, молитви і опіку над Своїми вірними і сослужив Владиці до Служби Божої. Співав добре приготований хор під орудою диригента інж. Осипа Гапія і довголітній дяк Богдан Чапля.

Владика у своїй змістовній і будуючій проповіді зосередився над моральною християнською українською родиною, її силою, впливом і значенням для стабілізації суспільного порядку внутрі країни, пов'язавши проповідь з різдвяним святкуванням в Україні, бо в традиції українського народу Різдво Христове є родинним святом і Свят Вечір це спільна вечеря всього роду, всіх членів родини живих, навіть мертвих, безвісті пропавших чи перебуваючих в Сибірі, в тюрмах — для них залишаються місця при столі.

Після Служби Божої у святковому настрою вірні зійшли до церковної залі, де мгр Михайло Кіндрачук привітав Владику від Церковної ради радісно з подякою і подивом як чільного духовного провідника, якого багатогранні почини простягаються далеко поза межі Стемфордської Епархії. Ще перед упадком совєтських кордонів Владика був першим з небагатьох на фронтовій позиції допомоги Україні своєю душпастирською, громадською і патріотичною участю. Несподівана чисельність вірних мимо сніжної і холодної погоди є виявом пошани і любови до свого Владики і вдячности за сердечність та опіку парафією, а особливо вдячність за приділеня настоятелем нашої парафії о. В. Штеленя, який віддано, вміло і з любов'ю опікується цілою громадою без огляду на віровизнання, в дусі екуменічно-соборницькім.

Б. Кандюк, голова Об'єднання Українців в Ґлен Спею вітав Владику.

П. Мельник, чільний громадянин, колишній радний міста Ламберленд і член Церковної ради, привітав Владику від себе.

Ця зустріч Владики Лостена з нашою громадою була особливо цінною і цікавою та корисною, це бо перша гостина Владики в нас в часі незалежної України. Владика поділився з нами цікавими інформаціями і спостереженнями з України, яких в пресі не знаходимо. Присутність Владики Лостена між нами перенесла нас в Україну думками і бажаннями з нашими братами і сестрами та з нашими державними провідниками.

Урочистим співом „Бог Предвічний" і сердечним „Многая літа" попрощали ми Владику Лостена.

Михайло Кіндрачук

В Україні

КИЇВ. — Тут 13-го січня відбулася пресова конференція Донецької профспілки народної освіти і науки, яка організувала і провела в Донецькому кількагодинний страйк учителів 12-го січня. Голова обласного страйкового комітету Ася Горшкова заявила: „В Кабінеті Міністрів 12-го січня відбулася чотирьохгодинна зустріч, під час якої ми виклали свої вимоги і якщо вони не будуть виконані, то 14-го січня розпочнемо пікетування Кабінету Міністрів". Учителі Донбасу вимагають щоб при формуванні бюджету 1994 рік для освіти приділити не менше 10 відсотків національного доходу, поновити дію закону про індексацію грошових доходів населення з 1-го січня 1994 року. Учасники пресконференції скритикували діяльність голови Постійної комісії Верховної Ради з питань освіти та науки Павла Кислого та міністра освіти України Петра Таланчука.

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України розглянув питання щодо можливих наслідків підписання чи непідписання Україною договору про економічний союз з СНД. У довідці, підписаній Ю. Звягільським, зазначено, що з країн близького зарубіжжя в Україну надходить 80—90 відсотків нафти і газу, 80 відстоків сировини для легкої промисловости, 70 відст. комплектуючих частин для машин. Україна також є одним із основних постачальників на ринки держав СНД сільсько-господарської продукції, чавуну, сталі тощо, але конкурентноспроможність більшої чистини експортної продукції — низька. Висновок: основа для економічної інтеграції дуже слаба, через що „важко уявити можливість рівноправної координації процесів реформування". Якщо Україна не увійде в економічний союз і до неї застосують дискримінаційні заходи, то втрати становитимуть 4.6 біл. дол., вважають автори довідки.

ОДЕСА. — Ініціятивна група громадян міста звернулася до посадника Санкт Петербурґу Анатолія Собчака та керівника одеської обласної державної адміністрації Леоніда Чернеги з листом, у якому просять дозволу перевезти останки адмірала Йосипа Дерібаса із Смоленського кладовища до Одеси. Й. Дерібас відзначився у війні проти Туреччини в 1787—91 роках, керуючи російськими військами, які спільно з українськими козаками 1789 року оволоділи фортецею Ені-Дунья. На пропозицію Дерібаса 1794 року на місці фортеці почали будувати морську пристань і місто Одесу.

УСЦАК оплатив квитки збірній України на Олімпіяду в Норвегії

Нюарк (О.Т.) — У четвер, 20-го січня, надійшло до Проводу УСЦАК телефонічне повідомлення від генерального секретаря НОК України Бориса Башенка, що висланий грошовий переказ в сумі 37,884 дол. за оплату лету 84 особам збірної України Київ — Осльо — Київ дійшов до представника авіялінії САС і цим самим справа поїздки спортовців України на зимову Олімпіяду цілком полагоджена. В імені НОК України секретар Б. Башенко висловив Українській Спортовій Централі Америки і Канади якнайщирішу подяку.

Провід УСЦАК оцим повідомляє усіх щирих жертводавців і справжніх прихильників спортової України, що тією вплатою УСЦАК остаточно і цілком вив'язався зі свого зобов'язання щодо підтримки олімпійської збірної України на зимову Олімпіяду: вже раніше закупив для збірної основні частини радіотелеграфічної апаратури на суму 4,230 дол. і з нагоди зустрічі з президентом НОК Валерієм Борзовим в Ню Йорку передав йому 28,800 дол. на щоденні видатки для всіх членів збірної.

Провід УСЦАК і далі продовжуватиме збірку на Фонд Відродження Спорту в Україні, з якого буде, по своїх можливостях, підтримувати важливіші проєкти і акції в процесах національного відродження тієї дуже важливої ділянки, якою нині є фізична культура й спорт.

Склад збірної, за який УСЦАК оплатив квитки

1. Валерій Борзов — президент НОК України, 2. Володимир Платонов — віцепрезидент, ректор КД УФК, 3. Борис Башенко — генеральний секретар НОК України, 4. Борис Воскресенський — член НОК України, 5. Микола Костенко — шеф місії, провідник спортової делегації, 6. Володимир Кулик — віцепрезидент НОК України, 7. Василь Карпенко — асистент шефа місії, 8. Анатолій Студзинський — адміністратор збірної, 9. Володимир Малежик — технічний працівник штабу.

Змагуни і тренери окремих ділянок

Біятлон

10. Надія Білова, 11. Олена Петрова, 12. Ірина Корчагіна, 13. Олена Огурцова, 14. Валентина Цербе, 15. Тарас Дольний, 16. Іван Максимов, 17. Віталій Могиленко, 18. Валентин Джима, 19. Роман Звонков, 20. Іван Бяков, 21. Василь Ломаєв, 22. Ігор Починок (останні три — тренери), 23. Валерій Терьохін (тренер).

Бобслей

24. Олексій Жуков, 25. Олександер Бортюк, 26. Андрій Пєтухов, 27. Василь Лантух, 28. Олександер Лисичонок — тренер.

Лещатарі гірських з'їздів

29. Ольга Логінова, 30. Юлія Харківська, 31. Андрій Карпушин — тренер.

Лещатарі двобоєці (стрибки, перегони)

32. Дмитро Просвірнін, 33. Олександер Просвірнін — тренер.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Ковзанярський спорт

34. Юрій Шульга, 35. Олег Костромітін, 36. Ігор Перчихін — тренер.

Лещатарські перегони

37. Ірина Тараненко, 38. Галина Єлісеєва — тренерка.

Санний спорт

39. Наталка Якушенко, 40. Ігор Урбанський, 41. Андрій Мухін, 42. Роман Рудницький — тренер (минулого року УСЦАК купив для них спортові куртки).

Стрибки зі скічні

43. Василь Грибович, 44. Мирослав Косович — тренер.

За тих 84 осіб УСЦАК заплатив подорож і щоденні видатки.

Крім них на кошт своїх газет і журналів ідуть кореспонденти: Людмила Власюк (Укрінформ), Ігор Засєда (газета „Стадіон"), Ігор Кононмук („Демократична Україна"), Галина Нечаєва („Спортивна Газета"), Володимир Репик (фотокореспондент Укрінформу).

На кошт Міжнародної федерації фігуристів призначені ними судді: Людмила Михайловська і Альфред Коритек.

Вперше в історії Україна буде репрезентована на зимовій Олімпіяді самостійно і вперше в історії до цього виступу вагомо причинилася Українська Спортова Централя Америки і Канади і через неї щирі прихильники спортової України з різних міст Америки і Канади, які щедро відгукнулися на збіркову акцію УСЦАК.

Фінансовий секретар УСЦАК О. Напора передає голові НОК України В. Борзову чек на щоденні видатки для збірної України на Олімпіяді в Ліллєгаммері. Посередині голова УСЦАК М. Стебельський і д-р І. Сєрант голова УСК Н.Й. і комітету зустрічі.

Фігуристи збірної

45. Віктор Петренко, 46. Оксана Баюл (стипендистка УСЦАК), 47. Людмила Іванова, 48. Олена Ляшенко, 49. Світлана Прістав, 50. Вячеслав Ткаченко, 51. Світлана Чернікова, 52. Олександер Сосненко, 53. Ірина Романова, 54. Ігор Ярошенко. Тренери: 55. Галина Змієвська, 56. Галина Чурілова, 57. Марина Амірханова, 58. Дмитро Шкідченко, 59. Валентин Ніколаєв, 60. Геннадій Карпаносов.

Лещатарі вільного стилю

61. Сергій Бут, 62. Інна Палієнко, 63. Наталія Шерстньова, 64. Константин Данілов, 65. Віталій Шведов (два останні — тренери).

Інші офіційні особи, лікарі, масажисти

66. Вадим Стороженко, 67. Юрій Дехтяров, 68. Віталій Трипільський, 69. Віктор Сизоненко, 70. Сергій Власов, 71. Віктор Самохвалов, 72. Леонід Місік.

Репрезентанти спортових товариств і федерацій

73. Петро Гаврилюк (Суми), 74. Юрій Зима (Львів), 75. Анатолій Єпіфанов (область Суми), 76. Микола Антипенко („Динамо"), 77. Іван Клопов („Україна"), 78. Анатолій Усенко („Колос"), 79. Євген Авдєєв (Федерація ковзанярів), 80. Сергій Фомін (професор Державного Університету Фізичної Культури і Спорту), 81. Анті Кьоніг (представник фірми „Адідас"), 82. Анатолій Матвієнко (голова Комісії Верховної Ради), 83. Віктор Матвієнко (запрошена особа), 84. Борис Мучник (Федерація Бобслею України).

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
13-го ЛЮТОГО, 1994 р.

Ню Гейвен, Конн. Управа 414-го Відділу УНС, ім. Президента Волошина, повідомляє всіх членів, що збори Відділу для вибору делеґата і заступника на 33-тю Конвенцію УНС відбудуться о год. 11:30 (після Служби Божої) в церковній залі при Джордж вул. — Управа Відділу.

НЕДІЛЯ,
13-го ЛЮТОГО 1994 р.

Чикаґо, Ілл. Річні загальні збори 221-го Відд. УНСоюзу відбудуться о год. 1-ій по пол. в залі під катедрою св. о. Николая (Rice and Oakley). На порядку: звіти Управи, дискусія над звітами і вибір нової Управи на 1994-ий рік. Вибір делеґата і його заступника на 33-тю конвенцію УНСоюзу. Проситься членів взяти активну участь. — Управа 221 Від. УНС.

НЕДІЛЯ,
13-го ЛЮТОГО 1994 р.

Сиракюзи, Н. Й. Звичайні річні загальні збори Т-ва „Українська Січ" 39-ий Відділ відбудуться о год. 2-ій по пол. в малій залі УНДому. Програма зборів: вибір нової Управи і К. Комісії, плян праці на біжучий рік. Якщо на подану годину не явиться число членів вказане статутом. Збори відбудуться з півгодинним спізненням без огляду на кількість присутніх членів. Після з. зборів відбудуться місячні збори з вибором двох делеґатів на 33-тю Конвенцію УНС. Після зборів товариська гутірка з гостиною. Ввічливо проситься взяти численну участь у річних і місячних зборах. — Управа

СЕРЕДА,
16-го ЛЮТОГО 1994 р.

Ню Йорк, Н.Й. Річні загальні збори 204-го Відділу ім. А. Гончаренка відбудуться в приміщенні Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч", 98 Друга авеню, Ню Йорк, Н.Й., о год. 6-ій веч. Якщо на означений час не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться на півгодини пізніше і вважатимуться правосильними. — Михайло Шпонтак, голова, Мирон Залінський, фін. секретар.

НЕДІЛЯ,
20-го ЛЮТОГО 1994 р.

Чикаґо, Ілл. Повідомляємо всіх членів 379 Відділу УНС, ім. св. Юрія в Чикаґо, що загальні річні збори Відділу та звичайні загальні збори по виборі делеґатів і заступників на Конвенцію УНС, відбудуться в залі під Катедрою св. о. Николая о годині 12-ій дня. — За Управу 379 Відділу УНС А. Козяк, голова, С. Ґоляш, секретар.

Листи до УСЦАК від прихильників спорту в Україні

До Української Спортової Централі Америки і Канади!

Шановні панове-друзі спортовці! Відгукуюся на ваш заклик у справі допомоги і розвитку спорту і його відродження в Україні та їх самостійницький виступ в зимовій Олімпіяді в Норвегії без „старшого брата". Щасти їм Боже! Бажаю їм усім якнайкращих успіхів в Олімпіяді як зимовій, так і літній. Висилаю вам чек на суму 100 долярів на відродження спорту в Україні.

Василь Пономаренко,
Клівленд, Огайо.

Вельмишановні Пані і Панове!

Прийміть й мою „вдовину" лепту на розбудову нашого спорту. В залученні грошовий переказ на суму 25 долярів. Бажаю багато успіхів! „В здоровому тілі здорова душа"!

З пошаною
Н. Закидальська,
Торонто, Канада.